# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2012, č. j. 1591N/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2012, č. j. 8 A 93/2012 - 26,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Kasační stížností žalobce jako stěžovatel napadá shora uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, jíž se domáhal zrušení rozhodnutí České advokátní komory č. j. 1591N/11 ze dne 2. 2. 2012, kterým byl určen advokát Mgr. Zdeněk Málek k poskytnutí právní služby podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) z důvodu, že žalobou napadené rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta bylo podle § 18 odst. 4 zákona o advokacii zrušeno rozhodnutím České advokátní komory č. j. 2042/12 ze dne 19. 7. 2012; soud tedy konstatoval nedostatek podmínek řízení, neboť žaloba směřovala proti neexistujícímu rozhodnutí.

Proti tomu stěžovatel zejména namítá, že neobdržel usnesení Městského soudu č. j. 8 A 93/2012 – 26, místo toho byla v jemu doručené písemnosti obsažena část usnesení č. j. 8 A 93/2010, a proto se domáhá prohlášení neúčinnosti doručení usnesení č. j. 8 A 93/2012, jakož i přezkum výroků tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud se před posouzením důvodnosti návrhu stěžovatele zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, přičemž zjistil, že stěžovatel za podanou kasační stížnost nezaplatil soudní poplatek. Proto ho usnesením ze dne 22. 1. 2013, č. j. 2 As 153/2012 – 22, vyzval, aby ve

lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč; zároveň ho poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy a o tom, že má právo žádat o osvobození od soudních poplatků. Toto usnesení nabylo právní moci dne 15. 2. 2013.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný
podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo uvedeno výše, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek v dodatečně stanovené lhůtě 10 dnů a poučil ho i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal dne 15. 2. 2013, avšak v soudem stanovené lhůtě, která uběhla 25. 2. 2013, soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Je tedy zcela zřejmé, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna nezbytná podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

S ohledem na uvedené skutečnosti, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu